

Romové tvoří početně nej významnější etnickou menšinu v České republice. Podle expertních odhadů žije na území České republiky 200 - 300 tisíc Romů (cca 2-3 % celkového počtu obyvatel). Současný stav, ve kterém se romská menšina nachází, plně odpovídá obecně přijímaným definicím sociálního vyloučení. Romská minorita je ve větší míře než většinová společnost v ČR vystavena dlouhodobé nezaměstnanosti, nízkému vzdělání a kvalifikaci, špatnému zdravotnímu stavu, neuspokojivému bydlení, diskriminaci, rasismu, životu ve velmi znevýhodněných oblastech. Jde o „začarovaný kruh“ vzájemně propojených a na sobě závislých problémů sociální povahy. Klíčovými oblastmi, které vedou ke stavu sociálního vyloučení Romů, jsou nízká úroveň vzdělanosti, s ní související situace na trhu práce a ztížený přístup ke kvalitnímu bydlení.

V následujícím textu se zaměřím na oblast vzdělávání, konkrétně na problematiku rovných příležitostí ve vzdělávání a zavádění integračních nástrojů. Detailně se budu věnovat jednomu příkladu „dobré“ praxe, který přispívá ke zvyšování šancí romských dětí na úspěšné zvládnutí základního systému vzdělávání, získání vyšší úrovně vzdělání a následného uplatnění na trhu práce. Tímto příkladem je působení asistentů pedagoga (dříve nazývaných romští pedagogičtí asistenti) v různých typech škol a školských zařízení. Tam, kde asistenti pracují, se výrazně zvýšila školní docházka romských dětí, spolupráce rodiny se školou a v neposlední řadě i školní úspěšnost.

Funkce pedagogického asistenta se u nás kontinuálně vyvíjí od roku 1993. Je to tedy poměrně mladá profese, která prochází neustálým vývojem. Asistent pedagoga byl pro mnohé z nás neznámým pojmem a dodnes neexistuje závazná forma, která by konkrétněji definovala profil práce asistenta ve škole.